

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ ๑) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ๒) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ๔) เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักธรรมาภิบาลในการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนในตำบลบ้านกาด อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น ๒,๖๒๒ คน ซึ่งทำการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณของ เครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มประชากรตำบลบ้านกาด จำนวน ๓๓๕ คน และการสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบบังเอิญ (Random Sampling) และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการทดสอบค่า(t-test) และค่าเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference) ในส่วนของข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยได้จัดทำการจัดกลุ่มตามประเด็นที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามปลายเปิด จากนั้นทำการวิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการจัดกลุ่มข้อมูล (Data Grouping) สำคัญของประเด็นการสัมภาษณ์ จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis Technique) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๓ ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ผลการวิจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ประชาชนตำบลบ้านกาด ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๒๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖ อายุระหว่าง ๕๑-๖๐ ปี จำนวน ๑๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐ มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน ๑๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๗ มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕ และมีรายได้ ๒๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป จำนวน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๑

๕.๑.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการช่วยเหลือกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = ๔.๗๔$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านร่วมรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านการประเมินผล และในระดับน้อยที่สุดคือ ด้านการร่วมคิด ดังรายละเอียดดังนี้

๑) **ด้านร่วมคิด** พบว่า ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง ด้านร่วมคิด ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๓๑$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๔๑$) ในข้อที่ว่า ร่วมเสนอแนวทางในการแก้ปัญหา ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔.๒๔$) ในข้อที่ว่า ร่วมประชุมกิจการตำรวจ

๒) **ด้านการร่วมทำ** พบว่า ประชาชน มีระดับการมีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง ด้านการร่วมทำ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๔๖$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๕๐$) ในข้อที่ว่า ร่วมประชาสัมพันธ์กิจการงานตำรวจ และร่วมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔.๔๒$) ในข้อที่ว่า ร่วมเป็นคณะกรรมการกิจการงานตำรวจ

๓) **ด้านร่วมประเมิน** พบว่า ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง ด้านร่วมประเมิน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = ๔.๕๗$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๖๑$) ในข้อที่ว่า ร่วมสรุปผลการดำเนินงาน ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔.๕๑$) ในข้อที่ว่า ร่วมประเมินผลกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ

๔) **ด้านร่วมรับผลประโยชน์** พบว่า ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง ด้านร่วมรับผลประโยชน์ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = ๔.๗๑$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๗๕$) ในข้อที่ว่า ร่วมรับผลประโยชน์ในเรื่องของแก้ไขปัญหาชุมชน ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = ๔.๖๕$) ในข้อที่ว่า ร่วมรับผลประโยชน์ในด้านการให้บริการประชาชน

๕.๑.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบ้านกาด ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ การทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างตามการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจการตำรวจของสถานีดารวจภูธรแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบ้านกาด ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจการตำรวจของสถานีดารวจภูธรแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบ้านกาด ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจการตำรวจของสถานีดารวจภูธรแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบ้านกาด ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจการตำรวจของสถานีดารวจภูธรแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบ้านกาด ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจการตำรวจของสถานีดารวจภูธรแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนตำบลบ้านกาด ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

๕.๑.๔ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีตำรวจภูธรแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีตำรวจภูธรแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

๑) ด้านการวางแผน

ปัญหา

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการวางแผน คือ ผู้นำไม่มีวิสัยทัศน์ วิเคราะห์สถานการณ์ไม่เป็น มากที่สุดจำนวน ๑๕ คน รองลงมาขาดประสบการณ์และการตัดสินใจของผู้นำ จำนวน ๑๓ คน รองลงมาการวางแผนที่ทำให้สูญเสียค่าใช้จ่ายสูง จำนวน ๑๐ คน และน้อยที่สุดกีดกันความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จำนวน ๗ คน

ข้อเสนอแนะ

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการวางแผน คือ การวางแผนที่ดีต้องสอดคล้องกับสถานการณ์ และโอกาสใหม่ๆที่จะเกิดขึ้น มากที่สุดจำนวน ๑๕ คน รองลงมามีความครอบคลุมวัตถุประสงค์ โดยมุ่งให้บรรลุเป้าหมาย จำนวน ๑๕ คน มีความคุ้มค่า โดยยึดหลักการประหยัดและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จำนวน ๑๔ คน และน้อยที่สุด แผนต้องมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่อง จำนวน ๘ คน

๒) ด้านการดำเนินงาน

ปัญหา

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน คือ ไม่มีความสามารถชำนาญการในการทำงาน มากที่สุด จำนวน ๒๒ คน รองลงมาขาดความพร้อมในการทำงาน ไม่มีความรับผิดชอบ จำนวน ๑๘ คน รองลงมาขาดการทำงานเป็นทีม การทำงานร่วมกัน จำนวน ๑๕ คน และน้อยที่สุดไม่มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและการเข้าหาผู้อื่น จำนวน ๑๓ คน

ข้อเสนอแนะ

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน คือ เจ้าหน้าที่ ต้องมีความรู้ความชำนาญการในงานของตนเอง มากที่สุด จำนวน ๒๐ คน รองลงมา การทำงานต้องมีความพร้อมทุกสถานการณ์และรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น จำนวน ๑๗ คน รองลงมา การทำงานต้องมีความสามัคคี และเชื่อมั่นร่วมกัน จำนวน ๑๔ คน และน้อยที่สุดการอยู่ร่วมกันอย่างเข้าใจและมีความสุข จำนวน ๑๐ คน

๓) ด้านการร่วมรับผลประโยชน์

ปัญหา

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการร่วมรับผลประโยชน์ คือ ไม่มีความรู้ด้านกฎหมายเบื้องต้น มากที่สุดจำนวน ๒๑ คน รองลงมาไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวน ๑๖ คน รองลงมาไม่ได้รับประโยชน์ด้านการให้บริการประชาชน จำนวน ๑๑ คน และน้อยที่สุดเป็นปัญหาไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกด้านจราจร จำนวน ๘ คน

ข้อเสนอแนะ

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน คือ ควรมีเจ้าหน้าที่ด้านกฎหมาย เพื่อมาให้ความเบื้องต้นแก่ประชาชน มากที่สุดจำนวน ๒๒ คน รองลงมาให้ความรู้กับประชาชนด้านการดูแลสุขภาพปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวน ๒๐ คน รองลงมาเจ้าหน้าที่ ต้องมีจิตอาสาบริการประชาชนด้วยความจริงใจ จำนวน ๑๖ คน และน้อยที่สุดเป็นการจัดระเบียบวินัยจราจรเพื่อการสัญจรที่สะดวก และคล่องตัว จำนวน ๑๕ คน

๔) ด้านการประเมินผล

ปัญหา

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคในการประเมินผล คือ ประชาชนขาดความพร้อม ไม่มีความรู้ความเข้าใจ ในประเด็นปัญหา มากที่สุดจำนวน ๑๗ คน รองลงมาเป็นปัญหา ประชาชนไม่มีเวลาเข้าร่วมในการจัดประเมิน จำนวน ๑๒ คน และน้อยที่สุดเป็นปัญหาเกี่ยวกับขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณจากผู้เกี่ยวข้องและประชาชนมองว่าการประเมินเป็นงานที่สลับซับซ้อน จึงไม่ให้ความสนใจ จำนวน ๖ คน

ข้อเสนอแนะ

ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการประเมินผล คือ การจัดเตรียมเจ้าหน้าที่เพื่ออบรมความรู้ด้านการประเมินให้กับประชาชน มากที่สุด จำนวน ๑๕ คน รองลงมาเป็นการอธิบายความสำคัญในการประเมินผลการดำเนินงาน ให้ประชาชนเข้าใจ จำนวน ๑๒ คน รองลงมาเป็น การจัดการประเมินควรจัดสรรเวลาที่เหมาะสมกับประชาชน จำนวน ๙ คน และควรมีการจัดเตรียมงบประมาณ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน ๕ คน

๕.๑.๕ แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการป้องกัน ตามหลักธรรมาธรรม

จากการวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับแนวทางปรับปรุงการมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

๑) ด้านสัจจะ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการบริการ ตามหลักธรรมาธรรม ด้านสัจจะ ความจริงใจในการบริการ เป็นหลักแห่งความซื่อสัตย์และความจริงใจ ธรรมชาติของคนทั่วไปต้องการความจริงใจ ดังนั้นการคบหาสมาคมระหว่างกัน ต้องมีหลักธรรมสัจจะข้อนี้

๒) ด้านทมะ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการป้องกัน ตามหลักธรรมาธรรม ด้านทมะ นั้นควรเป็นการมีส่วนร่วมที่มีการรู้จักป้องกันภัยต่างๆ ที่เราคาดไม่ถึง ซึ่งเราต้องมีภูมิความรู้ทั้งด้านการป้องกันภัยต่อตนเองและการควบคุมอารมณ์ เมื่อมีความรู้ก็ต้องปฏิบัติให้เกิดผลด้วยความมีสติรอบคอบ ระมัดระวัง ไม่ประมาทพลังเผละจนอาจนำไปสู่ความเสียหาย ล้มเหลวในบั้นปลายได้

๓) ด้านขันติ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการปราบปราม ตามหลักธรรมาธรรม ด้านขันตินั้น ไม่ว่าจะการกระทำใดในการอยู่ร่วมกันในสังคมย่อมต้องมีความอดทน อดกลั้น แก้ไขปัญหาอย่างผู้มีความรู้เท่าทันในอารมณ์

๔) ด้านจาคะ พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจรรยา ตามหลักธรรมาธรรม ด้านจาคะความเสียสละ ซึ่งความเสียสละก็ต้องตั้งมั่นอยู่ในพื้นฐานของเหตุและผล ต้องรู้ถึงความแตกต่างของ "ความอยากได้เอาแต่ใจ" กับ "ความจำเป็นของครอบครัว" ว่า สิ่งใดควรที่จะทำก่อนหลัง เป็นพื้นฐาน เพื่อกำหนดการจัดความเห็นแก่ตัวของตนเอง และป้องกันความรู้สึกว่าถูกเอารัดเอาเปรียบของอีกฝ่าย

๕.๒ อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนในตำบลบ้านกาดได้ให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือกิจการตำรวจเป็นอย่างดี ทั้งได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการต่างๆ เพื่อให้ได้ผลประโยชน์ต่อชุมชนและประชาชนอย่างแท้จริง เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยและปัจจัยส่วนบุคคล มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

๑) จากการวิจัยพบว่า ประชาชน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง ด้านการร่วมคิด ในเรื่องของการร่วมเสนอกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการเสนอกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของประชาชนในชุมชนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โกมินทร์ วังอ่อน^๑ ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนชุมชน : กรณีศึกษาตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เป็โอกาส หรือแนวทางที่จะใช้ชุมชนสามารถพัฒนาได้

๒) จากการวิจัยพบว่า ประชาชน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง ด้านการร่วมทำ ในเรื่องของการร่วมกิจกรรมและโครงการต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนได้ให้ความสำคัญกับการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมและโครงการต่างๆ ของตำรวจเป็นอย่างดี ซึ่งการให้ความร่วมมือกันเป็นสิ่งที่บ่งชี้ได้ว่าประชาชนและตำรวจนั้นมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทศนคติต่างๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การร่วมมือกันทำกิจกรรมต่างๆ จึงเป็นไปในทิศทางที่ดีเพราะได้รับการมีส่วนร่วมจากประชาชน เช่น กิจกรรมการรณรงค์เกี่ยวกับกิจการตำรวจ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร ลือวิภาสกุล^๒ ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีดารวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เมื่อมีการรณรงค์เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของ สภ.อ.สามพราน ประชาชนได้สละเวลาให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับสูง

๓) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง ด้านการร่วมประเมิน ในเรื่องของการร่วมประเมินผลกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า

^๑โกมินทร์ วังอ่อน, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนชุมชน : กรณีศึกษาตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย), ๒๕๕๒.

^๒ศิริพร ลือวิภาสกุล, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีดารวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏนครปฐม), ๒๕๔๕.

ประชาชนในตำบลบ้านกาดได้ให้ความสำคัญกับการร่วมประเมินผลการดำเนินโครงการต่างๆ เป็นอย่างดี ทั้งนี้ เพราะการประเมินผลการดำเนินงานนั้นจะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ได้ว่าการดำเนินงานประสบความสำเร็จหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ซึ่งการมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้นเป็นขั้นตอนสำคัญหนึ่งของการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ประชาชนจำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อประเมินว่ากิจกรรมหรือโครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่ได้วางไว้หรือไม่ และเป็นสิ่งสำคัญที่ประชาชนจะต้องตระหนักถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **อัญติการ์ อาจวิชัย^๓** ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลคำชะอี อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลในระดับมาก

๔) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนอำเภอแม่วง จังหวัดเชียงใหม่ มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วง ด้านการร่วมรับผลประโยชน์ ในเรื่องของการร่วมรับผลประโยชน์ในเรื่องของแก้ไขปัญหาชุมชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการรับผลประโยชน์จากกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่ได้ดำเนินไป เป็นการหวังผลลัพธ์ที่ได้ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นการคาดหวังที่จะทำให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนและชุมชนเป็นสำคัญ ซึ่งความคิดเห็นในส่วนนี้เป็นความคิดเห็นที่เป็นความคาดหวังจากผลการดำเนินกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดวงปี คำปาน^๔** ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดมุกดาหาร” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการติดตามและประเมินผล ในเรื่องของผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นในระดับมาก ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผลของกิจกรรมต่างๆ นั้นในท้ายที่สุดแล้วประโยชน์ย่อมตกอยู่กับชุมชนและประชาชนเป็นสำคัญ

๕) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สถานภาพทางเพศเป็นตัวกำหนดระดับการมีส่วนร่วมด้วย ซึ่งจากการวิจัยพบว่าเพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้เป็นเพราะเพศชายเป็นเพศที่กล้าในการทำสิ่งต่างๆ ที่อาจเป็นอันตรายและกล้าที่จะแสดงออกในการช่วยเหลือกิจการต่างๆ ของตำรวจด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระมหาสมศักดิ์ สติสมปนโน (สินนา)^๕** ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนใน

^๓อัญติการ์ อาจวิชัย, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลคำชะอี อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร”, **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี), ๒๕๕๓.

^๔ดวงปี คำปาน, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนิคมคำสร้อย อำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดมุกดาหาร”, **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี), ๒๕๕๓.

^๕พระมหาสมศักดิ์ สติสมปนโน (สินนา), “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลโนนหวาย อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๖.

การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลโนนหวาย อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลโนนหวาย อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๖) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของ สถานีตำรวจภูธรแม่วง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอายุเป็น สิ่งที่บ่งชี้ถึงระดับการมีส่วนร่วมด้วย เพราะในระดับอายุที่น้อยก็จะมีส่วนร่วมเท่าที่ควร ทั้งนี้เป็นเพราะ อาจเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่หรือไม่ใช่กิจการที่ควรเข้าไปมีส่วนร่วม แต่ในระดับอายุที่มากขึ้นกลับพบว่าเริ่มที่จะ เข้าไปมีส่วนร่วมมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน ระดับอายุที่มากขึ้นในวัยผู้สูงอายุ ก็จะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมมาก เท่าที่ควร ดังนั้นแล้ว อายุจึงเป็นสิ่งที่บ่งชี้ได้ว่ามีส่วนสำคัญต่อการกำหนดให้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปรีชา สวม่วง**^๖ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการ ป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรท่าวังผา จังหวัดน่าน” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วน บุคคลด้านอายุ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และ ๐.๐๑

๗) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการ ของสถานีตำรวจภูธรแม่วง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษานั้นเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเข้าไปมีส่วนร่วม ทั้งนี้เป็นเพราะระดับการศึกษาในระดับที่ ไม่สูงนักอาจยังมีความเข้าใจในเรื่องของการมีส่วนร่วมน้อย อีกทั้งอาจมีความคิดเห็นว่ามีไม่ได้มี ประโยชน์อันใดหากเข้าไปมีส่วนร่วมต่างๆ เพราะอาจเกรงกลัวต่ออิทธิพลหรือกลุ่มผู้เสียผลประโยชน์ ต่างๆ ได้ แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นกลับเล็งเห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วม ในการช่วยเหลือกิจการตำรวจต่างๆ เพราะเห็นว่าเป็นหน้าที่ของประชาชนในการช่วยเหลือกิจการ ตำรวจในสิ่งที่พอจะช่วยเหลือได้ ดังนั้นแล้ว ระดับการศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ระดับการมีส่วนร่วม แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สมศักดิ์ น้อยนคร**^๗ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรดิตรดิต” จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่ มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลแตกต่างกัน

๘) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของ สถานีตำรวจภูธรแม่วง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อาชีพ เป็นปัจจัยที่กำหนดให้การมีส่วนร่วมแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะอาชีพต่างๆ นั้นบางส่วนไม่ได้มีความ เกี่ยวข้องหรือไม่ได้รับประโยชน์อันใดจากการเข้าไปมีส่วนร่วมมากนัก เช่นอาชีพเกษตรกร รับจ้างเป็นต้น ซึ่งอาชีพเหล่านี้เป็นอาชีพที่แทบจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ กับกิจการต่างๆ ของตำรวจ แต่ใน ขณะเดียวกัน อาชีพที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการตำรวจในระดับที่มาก เช่น ข้าราชการ

^๖ ปรีชา สวม่วง, “การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้นำชุมชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขต อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน”, **วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๕๓.

^๗ สมศักดิ์ น้อยนคร, “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัด อุดรดิตรดิต”, **วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตรดิต), ๒๕๕๑.

รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะอาชีพเหล่านี้จำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับตำรวจไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ซึ่งการให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจการในด้านต่างๆ ของตำรวจนั้นบางครั้งอาจส่งผลดีต่ออาชีพที่ทำอยู่ก็เป็นได้ ดังนั้นแล้ว อาชีพจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ระดับการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พาณิ เรียงทอง และคณะ^๙ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๙) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารายได้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การมีส่วนร่วมแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะรายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอาชีพที่ทำอยู่ เมื่ออาชีพมีความแตกต่างกัน ย่อมทำให้รายได้ที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาปิยะบุตร ปญญาวฑฺฒโน (วงศ์กันทรภักย์)^{๑๐} ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า เมื่อจำแนกปัจจัยส่วนบุคคลตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน ในด้านการส่งเสริมกิจการของสถานีดารวจภูธรแม่วาง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทางการวิจัย ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการร่วมคิด หรือการร่วมวางแผนของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจเป็นในรูปแบบของการทำกิจกรรมการอบรม หรือการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้รู้จักการวางแผนทำงานร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๒) การส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสในการร่วมดำเนินงานในกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น โดยการประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหรือโครงการนั้นๆ

๓) การส่งเสริมให้ประชาชนได้รู้จักการร่วมรับผลประโยชน์จากโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ เพราะเป็นการรับประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วประชาชนยังไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เท่าที่ควร

^๙ พาณิ เรียงทอง และคณะ, “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม”, วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (สาขาวิชานโยบายสาธารณะ : มหาวิทยาลัยนเรศวร), ๒๕๕๒.

^{๑๐} พระมหาปิยะบุตร ปญญาวฑฺฒโน (วงศ์กันทรภักย์), “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), ๒๕๕๖.

๔) การส่งเสริมให้ประชาชนได้ร่วมประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้รู้ถึงปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินงาน เพื่อที่จะได้นำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาร่วมกันวางแผนอีกในกิจกรรมหรือโครงการต่อไป

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

๑) ประชาชนในตำบลบ้านกาดควรเข้าร่วมประชุมกิจการตำรวจให้มากขึ้น เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับกิจการของตำรวจซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อทั้งตนเองและชุมชน

๒) ประชาชนในตำบลบ้านกาดควรเข้าร่วมเป็นคณะทำงานในกิจการตำรวจ เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนแผนงานต่างๆ ที่ร่วมกันคิดและจัดทำขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนอย่างแท้จริง

๓) ประชาชนในตำบลบ้านกาดควรตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมเพื่อประเมินผลกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ของตำรวจ ทั้งนี้เพราะการประเมินผลการดำเนินงานนั้นจะทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรค หรือข้อบกพร่องในการทำงาน ตลอดจนถึงรับทราบผลการดำเนินงานด้วยว่าประสบความสำเร็จตามแผนมากน้อยเพียงใด

๔) ประชาชนในตำบลบ้านกาดควรเล็งเห็นถึงความสำคัญในการร่วมรับผลประโยชน์ในด้านการให้บริการแก่ประชาชนด้วย เพราะถือเป็นงานหลักและงานสำคัญของตำรวจ รวมถึงตำรวจอาสาต่างๆ ที่คอยทำหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อประโยชน์จะได้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนแก่ทั้งประชาชนและชุมชน

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการช่วยเหลือกิจการตำรวจ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒) ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ เพื่อให้ประชาชนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจว่ามีความสำคัญมากเพียงใด เพราะการเข้าไปมีส่วนร่วมนั้นผลประโยชน์ต่างๆ ย่อมเกิดขึ้นแก่ทั้งประชาชนและชุมชนเป็นสำคัญ

๓) ควรมีการประยุกต์ใช้หลักธรรมอื่นในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เช่น หลักอปริหานิยธรรม หลักสุจริต ๓ หลักอิทธิบาท หรือหลักสังคหะวัตถุ เป็นต้น